07/06/2019

Μία κοινωνία χωρίς την Εκκλησία, πώς άραγε θα ήταν;

/ Γνώμες

Τόνιζε ο π. Επιφάνιος : Αναλογιστήκατε ποτέ τι προσφέρει η ορθόδοξη Ελληνική Εκκλησία στο Έθνος;

Δεν εννοούμε τι πρόσφερε κατά το παρελθόν, και, μάλιστα, κατά τους ζοφερούς χρόνους της Τουρκοκρατίας, αλλά τι προσφέρει σήμερα. Διατυμπανίστηκε κατά κόρον αυτές τις μέρες ότι το κράτος διαθέτει δεκατρία περίπου δισεκατομμύρια για την Εκκλησία (μισθοδοσία κλήρου και εκκλησιαστική εκπαίδευση). Δεν θα υπενθυμίσουμε ότι αν υπολογίσει η περιουσία της Εκκλησιάς την οποία από συστάσεως του Ελληνικού Κράτους άρπαξαν οι κατά καιρούς Κυβερνήσεις, τότε τα χρήματα αυτά δεν αποτελούν ούτε μικρό μέρος των οφειλόμενων τόκων.

Δεν θα υπομνήσουμε ούτε την εισφορά 35% επί των ακαθαρίστων εισπράξεων των Ναών. Θα βροντοφωνήσουμε, όμως, ότι τα χρήματα αυτά, τα οποία δίνει το κράτος στην Εκκλησία επιστρέφουν πάλι σ’αυτό και μάλιστα, με τόκο 1000%. Ας

συνειδητοποιήσει το κράτος ,ότι το πελώριο ηθοπλαστικό έργο της Εκκλησιάς είναι ο δίαυλος της επιστροφής των χρημάτων αυτών και, μάλιστα, πολλαπλασίως.

Η Εκκλησία πολιτογραφεί, βεβαίως ,ανθρώπους στη βασιλεία των Ουρανών-και αυτό είναι το κύριο έργο της – , αλλά συγχρόνως διαμορφώνει πολίτες κάλους και νομοταγείς. Επειδή υπάρχει και εργάζεται η Εκκλησία , υπάρχουν λιγότεροι κλέπτες, λιγότεροι διαρρηκτές, λιγότεροι ψευδομάρτυρες ,λιγότεροι ναρκομανείς, λιγότεροι φοροφυγάδες, λιγότεροι γενικώς παραβάτες του Ποινικού νομού. Αν δεν υπήρχε η Εκκλησία , το Κράτος θα χρειαζόταν πολλαπλάσιους Αστυνομικούς και Δικαστές, Περισσότερα Νοσοκομεία (για τα ναρκωτικά, τα αφροδίσια νοσήματα κτ.τ.) περισσότερες φυλακές.

Τόσο οι άμβωνες, όσο και τα Εξομολογητήρια , είναι οι πανίσχυρες πνευματικές επάλξεις του αγώνα κατά του ηθικού κακού, που λυμαίνεται τις κοινωνίες. Πάνω σ΄ αυτές τις επάλξεις φρουρεί ανύσταχτα η Εκκλησία και φυλάττει πνευματικές Θερμοπύλες.

Οι Άμβωνες και τα Εξομολογητήρια είναι τα εργαστήρια κοσμογονικών μεταβολών και αλλοιώσεων για κάθε ύπαρξη. Αναρίθμητα πλήθη ανθρώπων πείθονται και αποφασίζουν να μην καταθέσουν μηνύσεις να ανακαλέσουν τυχόν υποβληθείσες, να αποφεύγουν τις έριδες και τα μίση που ενίοτε οδηγούν και σε φόνους, να μην κάνουν έξωση στον πτωχό ενοικιαστή τους ,να μην καταφύγουν σε άμβλωση, να εκτινάξουν την απελπισία και να αποφύγουν την αυτοκτονία ,να συμφιλιωθούν με το σύντροφο τους και να μην φθαρούν στο διαζύγιο, να μην ανταποδίδουν κακό αντί κακού, να βοηθούν τους πτωχούς και αναξιοπαθούντες, να αποκαταστήσουν την υλική ή ηθική ζημία που προξένησαν στον πλησίον τουρνέ εργάζονται ευσυνείδητα και αποδοτικά στην υπηρεσία τουρνέ απαλλαγούν από πάθη, όπως το ποτό ΄΄χαρτι΄΄, και γενικώς τα τυχερά παιχνίδια ,να είναι έντιμοι στις συναλλαγές τους και να μην εξαπατούν τους πελάτες τους, και…και…και… Αυτό το ήρεμο και αθόρυβο και αφάνες, αλλά τόσο εθνωφελές (δεν μιλάμε για το ‘’ψυχωφελές’’) ,έργο, που διεξάγεται καθημερινά με κόπο και μόχθο, σε πόσα δισεκατομμύρια μπορεί να αποτιμηθεί:

Και ακόμη: Αν η Εκκλησία δεν ασκούσε το τεράστιο κοινωνικό έργο ,το όποιο ασκεί, με πόρους τους οποίους βρίσκει η ιδία, τότε το βάρος αυτό θα έπεφτε ολόκληρο στους ώμους του κράτους. Ας καταγράψει λεπτομερώς το Κράτος τον αριθμό των τροφίμων των Ιδρυμάτων της Εκκλησίας (Γηροκομείων, Οικοτροφείων ,Ορφανοτροφείων ,Ασύλων Ανιάτων κ.τ.λ.), τον αριθμό των βοηθουμένων από τα φιλόπτωχα ταμεία της ,τον αριθμό αυτών που συχνάζουν στα πνευματικά της Κέντρα ,των νέων που φιλοξενούνται στις Κατασκηνώσεις της κ.τ.λ ,κ.τ.λ., και ας υπολογίσει ποιο είναι το ποσό το οποίο θα διέθετε το ίδιο αν αναλάμβανε όλα αυτά

τα έργα στους ώμους του.

Ας μην διατυμπανίζουμε, λοιπόν ,τα χρήματα που δίνονται για την Εκκλησία ,το υπ' αριθμόν ένα στήριγμα του Έθνους.

Τα χρήματα αυτά είναι η σπουδαιότερη και αποδοτικότερη ''εθνική επένδυση''. Και το διατεθειμένο χρηματικό ποσό, όσο κι αν διατυμπανίζεται ότι είναι μεγάλο, δεν είναι μεγαλύτερο απ' το ποσό, το οποίο διατίθεται για τη μισθοδοσία των καθαριστριών των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μας. Δεν νομίζετε, Κύριοι Βουλευτές, ότι οι Ιερείς προσφέρουν στο Λαό μας- και το λέμε αυτό χωρίς να υποτιμούμε καθόλου ούτε τις έντιμες γυναίκες καθαρίστριες, ούτε το έργο τους- έργο σπουδαιότερο απ' αυτές;»